

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 30.11.2016
COM(2016) 761 final

ANNEX 1

PŘÍLOHA

návrhu

**SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,
kterou se mění směrnice 2012/27/EU o energetické účinnosti**

{ SWD(2016) 399 final}
{ SWD(2016) 401 final}
{ SWD(2016) 402 final}
{ SWD(2016) 403 final}
{ SWD(2016) 404 final}
{ SWD(2016) 405 final}
{ SWD(2016) 406 final}

PŘÍLOHA

1. Přílohy IV a V se mění takto:

- a) v příloze IV se poznámka pod čarou 3 nahrazuje tímto: „3) Použije se pro výpočet úspor energie vyjádřených v primární energii s využitím přístupu zdola nahoru založeného na konečné spotřebě energie. Pro úspory udané v kWh elektřiny mohou členské státy použít standardní koeficient 2,0. Členské státy mohou v odůvodněných případech použít jiný koeficient.“;
- b) příloha V se nahrazuje tímto:

„Příloha V

Společné metody a zásady pro výpočet dopadu systémů povinného zvyšování energetické účinnosti nebo jiných opatření podle čl. 7 odst. 1 a 2, článků 7a a 7b a čl. 20 odst. 6:

- 1. Metody pro výpočet úspor energie kromě úspor vyplývajících z daňových opatření pro účely čl. 7 odst. 1 a 2, článků 7a a 7b a čl. 20 odst. 6.

Pro výpočet úspor energie mohou povinné, zúčastněné nebo pověřené strany či prováděcí veřejné orgány použít jednu nebo více z těchto metod:

- a) očekávané úspory, s poukazem na výsledky předchozích nezávisle sledovaných energetických zlepšení v obdobných zařízeních. Generický přístup je v tomto případě definován jako „*ex ante*“;
 - b) měřené úspory, podle kterých se úspory ze zavedení opatření nebo balíčku opatření určují zaznamenáváním skutečného snížení spotřeby energie s řádným zohledněním faktorů, jako je adicionalita, obydlenost budov, úroveň výroby a povětrnostní podmínky, jež mohou ovlivnit spotřebu. Generický přístup je v tomto případě definován jako „*ex post*“;
 - c) poměrné úspory, při nichž se používají technicko-inženýrské odhady. Tento přístup lze použít pouze v případech, kdy je stanovení spolehlivých měřených údajů pro konkrétní zařízení obtížné nebo neúměrně drahé, např. při nahrazení kompresoru nebo elektrického motoru jiným, jehož jmenovitý výkon v kWh se liší od výkonu, pro který byly naměřeny nezávislé hodnoty úspor, nebo pokud stanovení uvedených odhadů probíhá na základě metodik a kritérií stanovených na vnitrostátní úrovni kvalifikovanými nebo akreditovanými odborníky nezávislými na dotčených povinných, zúčastněných nebo pověřených stranách;
 - d) zkoumané úspory, kdy se určuje reakce spotřebitelů na poradenství, informační kampaně, systémy označování štítky či systémy certifikace nebo na inteligentní měření spotřeby. Tento přístup je možné použít pouze pro úspory vyplývající ze změn chování spotřebitelů. Nelze jej použít u úspor v důsledku zavedení fyzických opatření.
- 2. Při stanovování úspor energie v případě opatření v zájmu energetické účinnosti pro účely čl. 7 odst. 1 a 2, článků 7a a 7b a čl. 20 odst. 6 se použijí tyto zásady:
 - a) musí se prokázat, že se jedná o úspory nad rámec úspor, kterých by bylo dosaženo i bez činnosti povinných, zúčastněných nebo pověřených stran anebo prováděcích orgánů. Za účelem určení toho, jaké úspory mohou být uplatněny jako dodatečné, členské státy určí výchozí úroveň, která

popisuje, jak by se spotřeba energie vyvíjela v případě neexistence daného politického opatření. Výchozí úroveň zohledňuje alespoň tyto faktory: trendy spotřeby energie, změny v chování spotřebitelů, technologický pokrok a změny způsobené dalšími opatřeními prováděnými na vnitrostátní úrovni a na úrovni EU;

- b) úspory plynoucí ze zavedení povinných právních předpisů Unie se považují za úspory, kterých by bylo dosaženo i bez činnosti povinných, zúčastněných nebo pověřených stran anebo prováděcích orgánů, a které tedy nelze uplatnit podle čl. 7 odst. 1, s výjimkou úspor týkajících se renovace stávajících budov za předpokladu, že je zajištěno kritérium významnosti uvedené v části 3 písm. h);
- c) uplatnit lze pouze úspory překračující tyto úrovně:
 - i) výkonnostní emisní normy Unie pro nové osobní automobily a pro nová lehká užitková vozidla vyplývající z provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009¹ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 510/2011²;
 - ii) požadavky Unie na odstranění z trhu některých výrobků spojených se spotřebou energie vyplývající z provádění prováděcích opatření podle směrnice 2009/125/ES;
- d) politiky, jejichž cílem je podporovat větší energetickou účinnost výrobků, vybavení, budov a prvků budov, procesů nebo trhů, jsou povoleny;
- e) v případě politik, které urychlují zavádění účinnějších produktů a vozidel, lze uplatnit plně celé úspory za předpokladu, že se prokáže, že k zavádění došlo před uplynutím průměrné očekávané životnosti produktu nebo vozidla, nebo před běžným nahrazením produktu nebo vozidla, a úspory lze uplatnit pouze pro období do uplynutí průměrné očekávané životnosti produktu nebo vozidla, které se mají nahradit;
- f) členské státy při podpoře přijímání opatření v zájmu energetické účinnosti zajistí zachování norem kvality pro výrobky, služby a zavádění opatření nebo v případě neexistence takových norem tyto normy zavedou;
- g) členské státy se pro účely zohlednění klimatických rozdílů mezi regiony mohou rozhodnout, že přizpůsobí úspory energie standardní hodnotě či umožní odlišné úspory energie v souladu s teplotními rozdíly mezi regiony;
- h) při výpočtu úspor energie se přihlíží k životnímu cyklu opatření. To lze učinit součtem úspor, jichž bude jednotlivými individuálními opatřeními dosaženo mezi dnem jejich provedení a 31. prosincem 2020 nebo 31. prosincem 2030. Alternativně mohou členské státy přijmout jinou metodu, u níž se předpokládá dosažení alespoň stejného celkového

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 ze dne 23. dubna 2009, kterým se stanoví výkonnostní emisní normy pro nové osobní automobily v rámci integrovaného přístupu Společenství ke snižování emisí CO₂ z lehkých vozidel (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 1).

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 510/2011 ze dne 11. května 2011, kterým se stanoví výkonnostní emisní normy pro nová lehká užitková vozidla v rámci integrovaného přístupu Unie ke snižování emisí CO₂ z lehkých vozidel (Úř. věst. L 145, 31.5.2011, s. 1).

objemu úspor. Při použití jiných metod členské státy zajistí, aby celkový objem úspor energie vypočtený pomocí těchto jiných metod nebyl vyšší než objem úspor energie, který by byl výsledkem výpočtu provedeného součtem úspor, jichž bude dosaženo jednotlivými individuálními opatřeními mezi dnem jejich provedení a 31. prosincem 2020 nebo 31. prosincem 2030. Členské státy ve svém integrovaném vnitrostátním plánu v oblasti energetiky a změny klimatu v rámci správy energetické unie podrobně popíší, jaké jiné metody použily a jakým způsobem zajistily splnění tohoto závazného požadavku na výpočet.

3. Členské státy zajistí, aby byly splněny tyto požadavky pro politická opatření přijatá podle článku 7b a čl. 20 odst. 6:

- a) politická opatření a individuální opatření přinášejí ověřitelnou úsporu ve spotřebě konečné energie;
- b) odpovědnost každé zúčastněné strany, pověřené strany nebo prováděcího veřejného orgánu musí být jasně definována;
- c) úspory energie, jichž je či má být dosaženo, jsou určeny transparentním způsobem;
- d) objem úspor energie, které jsou vyžadovány nebo kterých má být dosaženo prostřednictvím politického opatření, se vyjadřuje jako konečná spotřeba energie nebo spotřeba primární energie a za použití převodních koeficientů stanovených v příloze IV;
- e) předložení a zveřejnění každoroční zprávy o dosažených úsporách energie pověřenými a zúčastněnými stranami a prováděcími orgány, jakož i údajů o ročním trendu úspor energie;
- f) sledování výsledků a přijímání vhodných opatření, není-li pokrok uspokojivý;
- g) úspory, které jsou výsledkem individuálního opatření, může uplatňovat nejvýše jedna strana;
- h) je prokázáno, že k dosažení uplatňovaných úspor vedly právě činnosti zúčastněné strany, pověřené strany nebo prováděcího veřejného orgánu.

V případě politických opatření přijatých podle čl. 7 odst. 2 písm. e) členské státy mohou použít metodiku výpočtu stanovenou podle směrnice 2010/31/EU, pokud je to v souladu s požadavky článku 7 této směrnice a této přílohy.

4. Při určování úspor energie vyplývajících z politických opatření souvisejících se zdaněním zavedených podle článku 7b se použijí tyto zásady:

- a) zohlední se pouze úspory energie, jichž bylo dosaženo daňovými opatřeními, která překračují minimální úroveň zdanění platné pro paliva, jak vyžaduje směrnice Rady 2003/96/ES³ nebo směrnice Rady 2006/112/ES⁴;

³ Směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny (Úř. věst. L 283, 31.10.2003, s. 51).

⁴ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

- b) elasticity cen pro výpočet dopadu opatření zdanění (energie) musí představovat reakci poptávky po energii na změny ceny, a odhadují se na základě aktuálních a reprezentativních oficiálních zdrojů údajů;
- c) úspory energie vyplývající z doprovodných nástrojů daňové politiky, včetně fiskálních pobídek nebo plateb do fondu, se započítávají zvlášť.

5. Oznámení metodiky

Členské státy v souladu s budoucím legislativním návrhem týkajícím se správy energetické unie oznámí Komisi své navrhované podrobné metodiky pro fungování systémů povinného zvyšování energetické účinnosti a alternativní opatření uvedená v člancích 7a a 7b a v čl. 20 odst. 6. Tato oznámení, vyjma případů týkajících se daní, obsahují informace o:

- a) úrovni požadavku na úspory energie nebo očekávaných úspor, jichž má být dosaženo v rámci celého období od 1. ledna 2021 do 31. prosince 2030;
- b) povinných, zúčastněných nebo pověřených stranách nebo prováděcích veřejných orgánech;
- c) cílových odvětvích;
- d) politických opatřeních a individuálních opatřeních, která se předpokládají v politickém opatření, včetně očekávaného celkového souhrnného objemu úspor na každé opatření;
- e) době trvání závazkového období pro systémy povinného zvyšování energetické účinnosti;
- f) opatřeních předpokládaných v politickém opatření;
- g) metodice výpočtu, včetně toho, jak byla určována adicionalita a kauzalita a jaké metodiky a referenční hodnoty se použijí pro očekávané a poměrné úspory;
- h) životního cyklu opatření a způsobu, jak jsou vypočítány nebo na čem jsou založeny;
- i) přístupu přijatém za účelem řešení klimatických rozdílů v rámci členského státu;
- j) systémech sledování a ověřování pro opatření podle článků 7a a 7b a o způsobu, jakým je zajištěna jejich nezávislost na povinných, zúčastněných nebo pověřených stranách;
- k) v případech týkajících se daní obsahuje oznámení informace o:
 - i) cílových odvětvích a segmentech daňových poplatníků;
 - ii) prováděcím veřejným orgánu;
 - iii) očekávaných úsporách, jichž má být dosaženo;
 - iv) délce trvání daňového opatření a
 - v) metodice výpočtu, včetně toho, které elasticity cen jsou použity a jakým způsobem byly určeny.“.

2. Příloha VII se mění takto:

- a) název se nahrazuje tímto:

„Minimální požadavky na vyúčtování a informace o vyúčtování na základě skutečné spotřeby plynu“;

- b) vkládá se nová příloha VIIa, která zní:

„Příloha VIIa

Minimální požadavky na vyúčtování a informace o spotřebě na základě skutečné spotřeby vytápění, chlazení a teplé vody

1. Vyúčtování na základě skutečné spotřeby

Aby koneční uživatelé mohli regulovat svou spotřebu energie, provádí se vyúčtování na základě skutečné spotřeby alespoň jednou ročně.

2. Minimální četnost informací o vyúčtování nebo spotřebě

Od [zde, prosím, doplňtedatum vstupu v platnost] v případech, kdy byly instalovány dálkově odečitatelné měřiče nebo indikátory pro rozdělování nákladů, jsou informace o vyúčtování nebo spotřebě založené na skutečné spotřebě poskytovány alespoň jednou za čtvrt roku na vyžádání nebo pokud si koneční spotřebitelé zvolili možnost dostávat vyúčtování v elektronické podobě, a v ostatních případech dvakrát ročně.

Od 1. ledna 2022 budou v případech, kdy jsou nainstalovány dálkově odečitatelné měřiče nebo indikátory pro rozdělování nákladů, informace o vyúčtování zpřístupňovány alespoň jednou za měsíc. Vytápění a chlazení mohou být z této povinnosti mimo otopné/chladicí období vyjmuty.

3. Minimální informace obsažené ve vyúčtování na základě skutečné spotřeby

Členské státy zajistí, aby koneční uživatelé měli ve svých vyúčtováních k dispozici v jasné a pochopitelné podobě tyto informace:

- a) aktuální skutečné ceny a skutečnou spotřebu energie;
- b) informace týkající se použité skladby zdrojů energie, včetně konečných uživatelů napojených na dálkové vytápění nebo chlazení;
- c) srovnání aktuální spotřeby energie konečných uživatelů se spotřebou za stejné období předchozího roku, v grafické podobě, opravené o klimatický korekční faktor pro vytápění a chlazení;
- d) kontaktní údaje na organizace konečných zákazníků, energetické agentury nebo podobné subjekty, včetně adres internetových stránek, u nichž jsou dostupné informace o opatřeních ke zvýšení energetické účinnosti, srovnávací profily konečných uživatelů a objektivní technické údaje o spotřebičích energie.

Členské státy kromě toho zajistí, aby koneční uživatelé měli k dispozici v jasné a pochopitelné podobě srovnání s průměrným normalizovaným nebo referenčním konečným uživatelem stejné uživatelské kategorie, a to ve svých vyúčtováních nebo společně s nimi, nebo aby vyúčtování obsahovalo odkaz na toto srovnání.“.